

організацій може сприяти формуванню більш стійкого та екологічно відповідального суспільства [4].

Для залучення імпаکت-інвесторів в часи війни Уряд запровадив інвестиційні стимули для інвестиційних проєктів з сумою інвестицій від 12 млн. євро, а саме звільнення від податку на прибуток, від ПДВ та ввізного мита при імпорті нового обладнання та комплектуючих, від земельного податку або зниження ставки податку чи орендної плати за землю, від відшкодування втрат лісгосподарського виробництва, будівництво або його компенсація інженерно-транспортної інфраструктури, компенсація витрат на підключення та приєднання до інженерно-транспортних мереж, отримання в оренду земельної ділянки державної або комунальної власності без проведення торгів.

Отже, імпаکت-інвестиції можуть бути корисними у воєнній та повоєнній Україні, адже комплекс проблем величезний і потребує значних ресурсів. Імпаکت-інвестиції можуть бути дієвими при відбудові міст та інших населених пунктів, відновленні соціальної інфраструктури та покращенні доступу до соціальних послуг.

Література:

1. Глобальна мережа імпаکت-інвестування. URL: <https://thegiin.org/the-network>
2. Імпаکت-інвестування – новітня фінансова стратегія URL: <https://promprylad.ua/ua/impact-investing-undp/>
3. The Rise of Impact Investing: How to Align Profits with Positive Social Change. URL: <https://zoetalentsolutions.com/rise-of-impact-investing/>
4. Інноваційні інвестиції для відновлення економіки України: аналітичний звіт ПРООН та UkraineInvest. URL: <https://www.undp.org/uk/ukraine/publications/innovatsiyini-investytsiyi-dlya-vidnovlennya-ekonomiky-ukrayiny>
5. Сич О., Пасінович І., Мицишин І. Імпаکت-інвестиції для повоєнної ревіталізації міст України. Галицький економічний вісник. 2023. Том 81. № 2. С 71-82.

Ксеніч М.О.

здобувач гр. МЕ-23М

Музиченко А.С.

докт. екон. наук., професор

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

ШЛЯХИ ВПРОВАДЖЕННЯ КРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА

В сучасних умовах господарювання суб'єкти економічної діяльності постійно зіштовхуються з фактом невизначеності та постійних ризиків, турбулентність середовища функціонування яких постійно посилюється в умовах глобалізації та цифровізації, що веде до збільшення обсягу таких ризиків. Досвід останніх років демонструє, що глобальні кризи можуть виникати та впливати на світову економічну систему, що суттєво збільшує рівень невизначеності та кількість ризиків для кожного економічного суб'єкта. Виявлення та оцінка ризиків в умовах постійних змін є складним і багатоступеневим процесом, що потребує залучення фахівців на всіх етапах діяльності підприємства. Проте спроби запобігання гіпотетичним загрозам у ситуаціях високої невизначеності не завжди дають бажаний результат. Якщо ризик перевищує допустимі межі, підприємство може опинитися в кризовій ситуації. Економічна криза на підприємстві являє собою тимчасовий процес, який може спричинити зупинку економічної діяльності загалом. Саме тому, кризові умови господарювання вимагають від суб'єктів економічної діяльності застосовувати нестандартні управлінські підходи та мобілізувати всі наявні ресурси, як матеріальні, так і кадрові з метою подолання криз, спричинених змінами зовнішнього середовища. Однак більшість підприємств намагаються уникати кризових ситуацій, зосереджуючи увагу на антикризовому

менеджменті, що може створювати хибне враження про пріоритетність попередження криз над їх подоланням.

Кризовий менеджмент являє собою управлінську діяльність, яка спрямована на подолання кризи та зменшення її наслідків. Однак ця діяльність має кілька ключових відмінностей, які відокремлюють її від традиційного управління, а саме:

1. Перша відмінність полягає в обмеженості часу. Кризовий менеджмент, як і проєктний, має чітко визначену мету та обмежений термін для її досягнення. Це означає, що він є проєктом, спрямованим на вихід підприємства з кризи, поки не вичерпано його ресурси, як фінансові, матеріальні, кадрові, технологічні чи репутаційні.

2. Друга відмінність - це інтенсивність управлінських заходів. Кризовий менеджмент, хоча й використовує ті ж методи, що й традиційний менеджмент, робить це з більшою швидкістю та напругою.

3. Третя відмінність - інтегрованість у всі сфери підприємства. Кризовий менеджмент вимагає доступу до всіх економічних ланок: кадрової політики, фінансів, постачання, збуту, репутаційного капіталу тощо.

4. Четверта відмінність полягає в тому, що кризовий менеджмент часто виходить за межі традиційної економічної теорії. Зовнішні фактори можуть спричинити не лише економічні, але й психологічні кризи серед співробітників, що впливає на загальну працездатність підприємства. Тому важливо враховувати психологічний аспект та емоційний стан працівників, зокрема керівників і тих, хто приймає критичні рішення.

5. П'ята відмінність - необхідність нестандартних підходів. Коли підприємство потрапляє в кризу, стандартні методи вже не дають результату, і для відновлення його діяльності потрібні нові, інколи неочевидні рішення.

Отже, основні відмінності кризового менеджменту від традиційного включають чітко визначену ціль, обмежений час, інтенсивність управлінських дій, інтеграцію в усі сфери підприємства, увагу до психологічного стану співробітників та використання креативних підходів. Таким чином, кризовий менеджмент є набагато ефективнішим інструментом для подолання кризових ситуацій, ніж традиційне управління, що дозволяє більш оперативно реагувати на зовнішні виклики в умовах економічної нестабільності.

Moskalenko V. M.

Professor's assistants

Central Ukrainian National Technical University

Kropyvnytskyi, Ukraine

CONCEPT OF CONTROL IN ACTIVITY SANATION PROCEDURES AT ENTERPRISE

One of the reasons for the crisis situation at most Ukrainian enterprises is the low level of management. It was the unqualified and erroneous actions of management that brought many business entities to the brink of bankruptcy. The absence of a controlling system at domestic enterprises is a significant factor that leads to the adoption of incorrect management decisions. Specialists in the field of rehabilitation are inclined to the fact that the normal functioning of the enterprise, its financial recovery is impossible without its implementation.

The relevance of the study is also explained by the fact that, despite the large number of publications devoted to anti-crisis management, they do not comprehensively consider the economic and organizational aspects of anti-crisis management of insolvent enterprises.

The majority of experts in the field of management and financial management, O. Tereshchenko, E. Shershnyov, S. Oborska, Y. Hess, D. Fechner, M. Tytov, I. Blank, G. Yun, O. Mozenkov understand the functional a system of planning, control, analysis of deviations, coordination, internal consulting and general information support of the company's management. In other words, controlling is a special, self-regulated system of methods and tools, which is aimed at